

МЈЕСТА НА СЦЕНИ ЗА ЦРНОГОРСКИ СИМФОНИЈСКИ АНСАМБЛ БИЋЕ САМО АКО
СЕ ТЕЖИ КВАЛИТЕТУ, КАЖЕ ДИРИГЕНТ БОЈАН СУЋИЋ

Оркестар није социјална установа

Маестро Бојан Суђић, један од најпознатијих диригената са наших простора вечерас руководи Црногорским симфонијским оркестром. „Умијешан” у његов настанак, од самих почетака, још од аудиција, Суђић повременим гостовањима на нашој сцени и наступима са Црногорским симфонијским оркестром не само да утиче на његов рад, већ својим запажањима и великим искуством утиче на његов напредак.

Вечерас од 20 сати Суђића ће мо видјети на сцени у друштву нашег најпознатијег музичара, вилинисте Романа Симовића. Симфонијски оркестар ће под Сиђићевом диригентском палицом извести захтјевни репертоар - дјела Сергеја Прокофјева - Концерт за виолину и оркестар број 2 у г-молу, и Александра Бородина - Друга симфонија у х-молу која носи назив „Богатирска”.

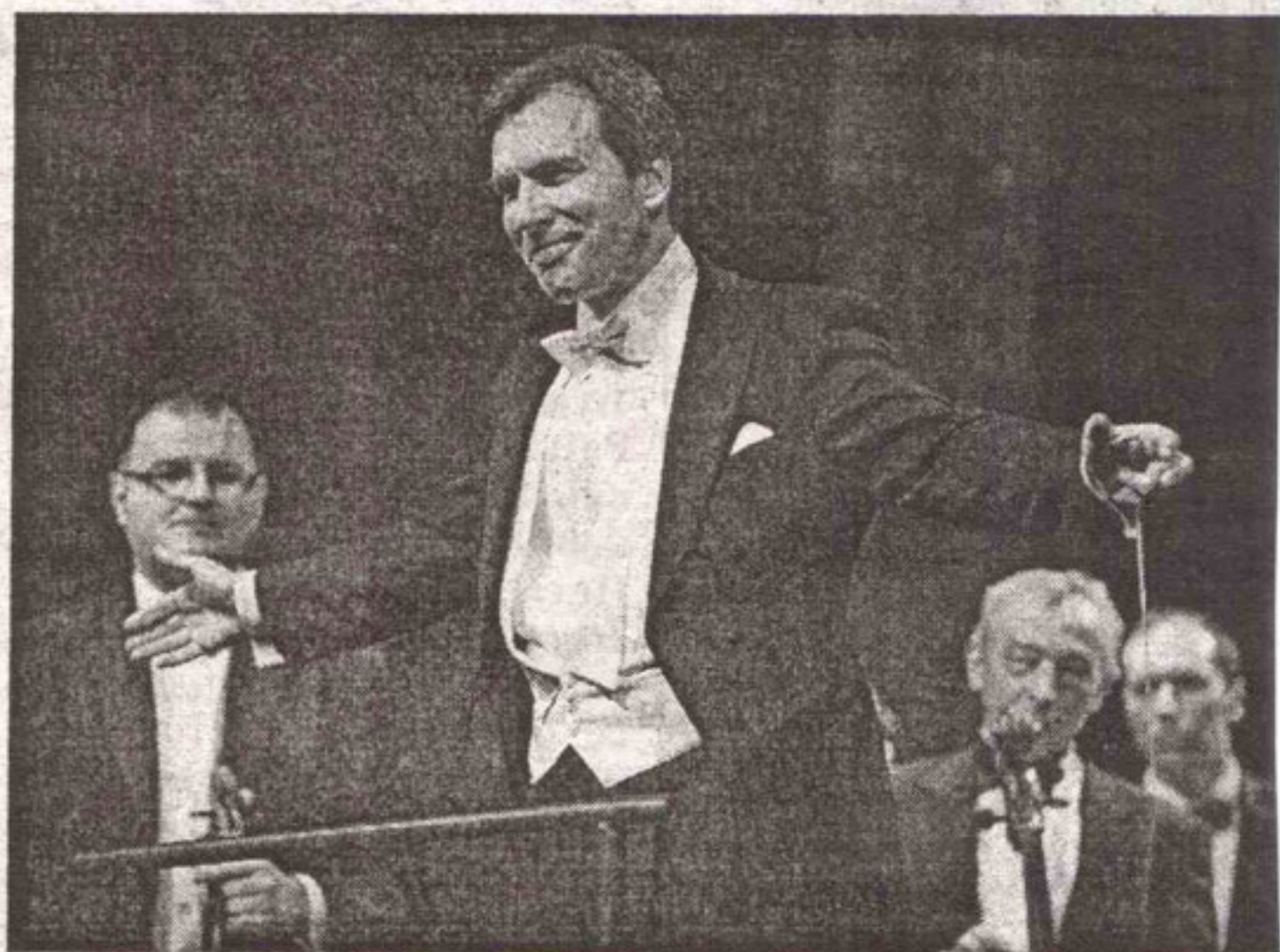
Солистичку дионицу у Концерту за виолину и оркестар Прокофјева извешће Роман Симовић, који је поред изузетне солистичке каријере ангажован и као концерт мајстор Лондонског симфонијског оркестра.

- Везан сам за овај оркестар од самог почетка, од његовог формирања. Жарко Мирковић ме је својевремено звао да учествујем у његовом формирању као члан аудиционе комисије,

и од тих почетака, од сам ту. Драго ми је да видим да је оркестар заиста сваки пут, у нешто промијењеном саставу, али да се тежи све бољим рјешењима, да се иде напријед, да се осваја нови репертоар и неке нове естетске категорије, да је континуитет рада успостављен. Све то води постепеној консолидацији, формирању високопозиционираног ансамбла, који се не може преко ноћи направити, поготово зато што је сама Црна Гора још увијек образује недовољно музичара који могу на прави начин да попуне оркестар - оцијенио је Суђић

Оркестар, па још симфонијски, није лако формирати, сматра Суђић, јер тако захтјеван и компликован систем захтјева много, а највише бескомпромисног рада и организације. Оркестар је примјер успешне организације, каже Суђић, и фалширање једне жице се итекако осјети. У оркестру мора све да ради као сат, ако хоћемо да буде успјешан и квалитетан.

- Јако ми је важно што видим да је усмерење ка квалитету, пре свега, апсолутно остало присутно, да се не праве компромиси у службу социјалне политике, на уштрб квалитета. Вријеме настајања оркестра и њихове друштвене функције у многоме превазиђено. Данас се многи озбиљни оркестри уки-

дају, иако је број квалитетних музичара све већи. Тако су сада оркестри постали, мање-више, интернационални. Глобализација је и ту учинила своје. Наћи ћете мало оркестра, поготово оних озбиљнијих, етаблиранијих, који у свом саставу немају доста странаца. То иде дотле да чак и они, до јуче мањи оркестри, постају врло интресатни широм свијета, па сада у једном Клагенфурту, малом аустријском граду, на аудицију дође по 200 виолиниста или 50 фаготиста - каже Суђић.

Огромна је конкуренција и зато људи који воде Црногорски симфонијски оркестар, сматра маестро из Београда, морају да имају пред собом, као врховни циљ, квалитет.

- Једино што може овај оркестар је што боље позиционирање оркестра и омогућавање услова да се он и даљег развија и напредује. А до тога може доћи само бескомпромисном борбом за квалитет. И, наравно, треба правити притисак на музичку педагогију у Црној Гори, која би требало да буде кадр

да прати тај квалитет, а не да се дешава да се због удољевања социјалним захтјевима иде у супротном смјеру - каже умјетник који је са 19 година, као студент ФМУ у Београду, први пут дириговао цјеловечерњим концертном.

Ниво свирања свуда се веома подигао. Оркестри су све бољи и бољи, и зато је одлука и рјешеност Црне Горе да направи један референтни оркестар, скуп веома квалитетних појединаца који су кадри да на један високопрофесионални начин одрађују концерте, за сваку похвалу, коментарише Суђић.

- Надам се да ће се наћи снаге да се, управо на овај начин, настави даље са оркестром. Знам да су на том путу велике препреке. То није ни најмање лако успоставити, ниво свирања се свуда подигао. Формирање оркестра у средини која доскоро није, бар на цијелој територији, показивала потребу за класичном музиком, код нас је често уобичајен случај, на жалост, али тако је - каже Бојан Суђић.

С.Ћ.

Предосјећај га није преварио

Бојана Суђића и Романа Симовића веже дуго познанство, подсјећа маестро. Сарађивали су још док је био директор музичког програма фестивала Град Театар Будва.

- Романа знам дуго. Први пут када сам га чуо преосјећао сам да га чека велика каријера. Посједовао је страст за музиком, био спреман на велика одрицања. Није ни чудо што има велику солистичку каријеру. Велика ствар је постати концерт мајстор једног таквог оркестра каква је Лондонска филхармонија - оцијенио је Суђић.